

Dr. Teodora GIURGIU

LOCOTENENT-COLONELUL PREOT PETRE CHIREA – CONFESORUL GARNIZOANEI TURNU MĂGURELE

Preotul Petre Chirea s-a născut la 17 septembrie 1905, la Turnu Măgurele, ca fiu al lui Patrici și Floarea. S-a căsătorit cu domnișoara Ecaterina Oaca, la 25 septembrie 1927, în comuna Lița, jud. Teleorman, la biserica „Sfântul Ioan Botezătorul”. A avut trei fii: Mihail (născut la 5 iulie 1928), Ciprian (născut la 21 decembrie 1929) și Octavian (născut la 6 februarie 1932).

A fost absolventul a 4 clase, a Seminarului Central București și a Facultății de Teologie. A fost vorbitor al limbilor franceză și germană⁷.

A fost chemat în cadrele active ale armatei la 1 decembrie 1935 (Înaltul Decret nr. 2870 și Ordinul de Zi nr. 331/1935) și repartizat la Regimentul 13 Dorobanți de la Iași⁸.

În „Foaia calificativă” întocmită la 31 octombrie 1936 de către comandantul unități, colonelul Adam, se spune: *tânăr, prezentabil cu o ținută totdeauna foarte îngrijită, impresionează plăcut și pe ofițeri și pe ostași. Cu o bunăvoință, convinge și dragoste și-a îndeplinit serviciul în mod excepțional de conștiincios. Prin predici, cu ocazia serviciilor religioase sau prin predici cu ocazia orelor prevăzute în program; a infiltrat sentimentul de credință. Inteligent, stăpân complet pe chestiunile ce le dezvoltă, se impune. Aduș că expunerea sa clară și pe înțelesul tuturor, face să domnească o liniște și ascultare evlavioasă⁴. S-a remarcat prin distribuirea către ostași a 400 de cărți care să le servească ca icoane și unde să găsească învățăturile necesare lor⁵.*

Episcopul Ioan Stroia⁶, inspectorul Clerului Militar, scria la 30 decembrie în același an: *mi-a împlinit nădejțile puse în el când l-am propus să fie primit în șirul preoților activi. Aceasta rezultă din rapoartele trimestriale ale activității sale pastorale și din caracterizarea elogioasă ce-i face comandantul său imediat. Și concluzionează: va deveni deci un preot bun, folositor oștirii⁷.*

La 1 octombrie 1936 a fost transferat la Regimentul 15 Artilerie (Ordinul de Zi nr. 561/1936) de la Turnu Măgurele, unde a activat până la 1 decembrie 1939, când a fost mutat la Regimentul 2 Artilerie (Ordinul de Zi nr. 473/1939)⁸.

Comandantul Regimentului 15 Artilerie, colonelul E. Rădulescu, îl caracteriza în termeni elogioși. *Preotul Chirea are toate calitățile cerute de misiunea sa: prezentabil, bine pregătit, pătruns de importanța misiunii ce are; știe să se impună, are darul de a captiva și de a convinge. A dat foarte bune rezultate în cultivarea morală și religioasă a ofițerilor și trupei. Este foarte zelos și a executat cu pricepere și punctualitate programul său de predici și slujbe hotărât de Garnizoană. În concluzie: este un preot militar necesar instituției⁹.*

Comandantul garnizoanei Turnu Măgurele se raliază

Preotul Petre Chirea

bunelor aprecieri: *De acord. Foarte bun preot militar. Își face datoria conștiincios și cu multă tragere de inimă la toate unitățile din garnizoana Turnu Măgurele¹⁰.*

Generalul de brigadă dr. Partenie Ciopron¹¹, inspectorul Clerului Militar nota la rândul său: *bun preot militar. Mențin frumoasele aprecieri ale șefilor săi imediați¹².*

În „Foaia calificativă” întocmită la 31 octombrie 1938 regăsim aceleași aprecieri elogioase: *Prezentabil și cu multă prestanță în fața trupei. Cu putere de muncă și perseverență. Caracter loial, inteligent, cu bună judecată și bun simț. În ceea ce privește pregătirea sa se menționa că posedă o foarte frumoasă cultură generală. Cultură profesională foarte bogată. Ca militar era bun camarad, cu simțul onoarei și datoriei dezvoltat. Ca slujitor al Bisericii Ortodoxe era un adevărat duhovnic pentru subalterni pe care-i sfătuiește, consolează, îmbărbătează în toate împrejurările. Demn, moral, duce viață modestă. Foarte manierat. Din punct de vedere al atribuțiilor a îndeplinit funcția de confesor al Garnizoanei, depunând multă muncă. Conduce cu foarte bune rezultate educația religioasă în unitățile din Garnizoană, depunând mult suflet, multă metodă, pasiune pentru a ridica și menține spiritul militar la*

înălțime prin frumoasele conferințe profesionale ce face. Nu pregetă să desăvârșească toate tainele creștinești ori de câte ori este chemat de autorități, ofițeri, subalterni sau trupă¹³.

Anul următor completează aprecierile: *a depus aceiași muncă, aceiași dragoste pentru a duhovnici cât mai bine pe ofițeri și trupă luând parte la toate manifestările religioase, patriotice, ostășești unde fie prin slujbe religioase, fie prin conferințe profesionale, fie prin convorbiri de la om la om a căutat și reușit să mențină și să ridice cât mai mult spiritul militar creștinesc. În plus, s-a remarcat prin grija arătată Cimitirului Eroilor. Aprecierile se încheia: un foarte bun preot militar¹⁴.*

Comandantul Garnizoanei Turnu Măgurele, generalul Papană arata că a vizitat Cimitirul Eroilor de care îngrijește cu atitudine cuvenită, stăruind mult pentru întreținerea lui. Deși nu l-a văzut în timpul activității duhovnicești a avut bune referințe atât de la corpuri, cât și din Garnizoană. Este un bun preot militar¹⁵.

Episcopul Armatei, generalul de brigadă dr. Partenie Ciopron îl evalua la rândul său: *preotul căpitan Chirea Petre este un element distins din toate punctele de vedere. Energic, activ, punctual în serviciu, devotat misiunii preoțești, mereu în mijlocul ostașilor ca un adevărat apostol. Este iubit de toți fii săi sufletești de toate gradele pentru calitățile sale de confesor; în toate împrejurările este la înălțimea chemării sale. În concluzie este un confesor militar eminent și foarte mult de folos pentru instituție¹⁶.*

Începutul războiului aduce noi provocări în fața preotului militar, fiind transferat la Regimentul 20 Dorobanți la 1 februarie 1940 (Ordinul de Zi nr. 753/1940)¹⁷. Anul acesta a depus un efort deosebit, trupele fiind mai numeroase și unele în cantonament prin satele vecine, unde preotul s-a deplasat periodic spre a continua să se țină vie credința strămoșească în sufletele ostașilor. „Foaia calificativă” pentru anul 1940 menționează efortul făcut ținând conferințe la corpurile de trupă rămase în garnizoană. De asemenea, a luat parte la ceremoniile de depunere a jurământului de credință față de Regele Mihai și a jurământului militar al grănicerilor și marinarilor¹⁸.

În perioada 7-31 octombrie 1940 a fost trimis în zona de dislocare a Regimentului 20 Dorobanți. Aici a trecut de la batalion la batalion unde a ținut predici al căror subiect și fel de a le înfățișa ostașilor a fost de mult folos pentru educarea religioasă. N-a uitat nici diferitele secte religioase care au prins în unele comune din județ și în unire cu comandanții de companii au stăruit zi de zi și au reușit să întoarcă mulți la credința strămoșească¹⁹.

Dăruit cu har, preotul Petre Chirea a oficiat slujbe în zilele de duminică la rugămintea locuitorilor din comuna Reteș. Modul cum s-a manifestat și cum a știut să pregătească aceste slujbe a stărnit admirația locuitorilor. Chiar în satele cu populație sașă a fost de ajuns ca să săvârșească un serviciu religios pentru ca toți să spună că preotul are mare, mare admirație din partea ostașilor²⁰.

Inspectorul Clerului Militar, episcopul general dr. Partenie Ciopron s-a alăturat bunelor aprecieri afirmând că *preotul căpitan Chirea Petre este un bun preot militar activ. Își îndeplinește conștiințios îndatoririle sale de păstor sufleteș al ostașilor din garnizoana Turnu Măgurele unde se află cu serviciu²¹.*

Pentru întreaga sa activitate colonelul Georgescu, comandantul Regimentului 20 Dorobanți l-a propus pentru a fi avansat în gradul următor.

Aprecierile referitoare la activitatea desfășurată în peri-

oada 1940-1941 de preot Petre Chirea sunt și de data aceasta superlative. Dintre calitățile fizice se puteau enumera: *sănătos și foarte rezistent pentru a suporta foarte bine toate greutățile unei campanii. Bine conformat. Înfațișare plăcută. Ținută foarte îngrijită. Cu multă prestață. În concluzie: aptitudini fizice foarte bune²².*

Calitățile sale militare erau: *energic. Temperament liniștit. Cu prevedere și inițiativă. Concepție bună. Caracter deschis. În concluzie: aptitudini militare foarte bune²³. În continuare este consemnat Foarte inteligent. Judecată sănătoasă. Cultură generală bogată. În concluzie: preot foarte capabil²⁴.*

Ca preot al garnizoanei a fost întotdeauna în mijlocul ostașilor, căutând ca pe lângă diferitele servicii pe care le prestează să pătrundă și în sufletul ostașilor și să le formeze adevărată îndrumare către credință. A căutat ca pe cei rătăciți să-i readucă la credința strămoșească și a reușit ca să poată smulge de la diferitele secte religioase pe cei mai aprigi și mai habotnici adepți, astfel că în scurt timp a putut reda credinței un număr mare din acești rătăciți. S-a apropiat mult de sufletul ostașilor și a putut să le fie adesea mai mult decât un părinte și de multe ori să redea armatei și mai mulți păcătoși care păcătuiau din obișnuință fără să se teamă de o sancțiune supremă²⁵.

Pe front²⁶, după trecerea Nistrului de către trupele regimentului a fost un neobosit preot și pentru populația civilă care a venit de la mare depărtare pentru a le presta diferite servicii ca: botezul copiilor, cununii, înmormântări etc. În localitățile unde cantonează trupele a făcut sfințirea bisericilor și slujbe regulate la aceste biserici. Această dedicare pentru serviciile ce le prestează a apropiat foarte mult populația civilă de armată și a făcut ca aproape tot județul să se bucure de a avea preot și a putea să fie chemat atunci când au nevoie. Au zile când a botezat până la 100 de copii și a cununat tot atâția. Este neobosit de dimineața până seara și prestează toate aceste servicii cu toată bunăvoința atrăgând toată stima și admirația din partea populației civile. În concluzie: activitate foarte mare și de mult folos pentru ținutul de la est de Nistru²⁷.

Întreaga sa activitate de misionariat în rândul ostașilor și a populației civile a fost răsplătită cu Ordinul „Coroana României” clasa a V-a cu spade.

A fost înaintat la gradul maior, preot de divizie la 26 octombrie 1942, în conformitate cu Înaltul Decret nr. 3190 (publicat în „Monitorul Oficial” nr. 257 din 3 iunie 1942)²⁸.

Noul comandant al Regimentului 20 Dorobanți, locotenent-colonelul Constantinescu, notează: *fire blândă și cu multă dragoste de ostași. Nu s-a eschivat de la eforturi și de la muncă [...] Nu se pot dezice frumoasele aprecieri de mai sus ale vechiului comandant, iar eu nu am decât cuvinte de laudă pentru acest distins preot militar. A continuat a rămâne în mijlocul regimentului luând parte la toate acțiunile care s-au ivit în toate luptele grele ce le-au purtat ostașii acestui regiment. Cuvintele de îmbărbătare și grija părintească pe care a arătat-o ostașilor, mai ales celor răniți, a fost punctul de onoare al acestui distins preot. Nu a șovăit un moment a fi la dispoziția ofițerilor acolo unde nevoia o cerea²⁹.*

Activitatea sa exemplară s-a desfășurat și în diferite sate, precum și predicile sale la anumite festivități [...] Iar corolarul meritelor sale au fost cimitirele model organizate în spatele frontului care l-au făcut cunoscut până la Marele Cartier General – Serviciul Religios, aducându-i alese mulțumiri³⁰.

La 28 septembrie 1942, a fost trimis la partea sedentară a regimentului, fiind înlocuit cu preotul rezervist Gheorghe

Tomescu de la parohia Horez, îndeplinind funcția de confesor al garnizoanei Turnu Măgurele (Ordinul Direcției Personal nr. 80887/1942)³¹.

Activitatea sa a fost apreciată în cuvinte elogioase și de către comandantul Garnizoanei Turnu Măgurele, locotenent-colonelul Ducea. *Aici a depus o muncă deosebită, fiind mereu la toate unitățile și în special la recruții Regimentului 20 Dorobanți. A întocmit programe judicioase de activitate pe care le-a executat cu punctualitate și cu multă conștiință. Are un dar frumos de a predica și la toate festivitățile a luat parte în calitatea sa, unde prin cuvinte alese a propovăduit credința, dragostea de țară, Rege și Neam. Nu am decât cuvinte de laudă pentru acest distins preot militar*³².

Față de acestea s-a ocupat și de Cimitirul Eroilor din garnizoană și a vizitat și Spitalul de răniți, unde, prin frumoasele sale cuvinte de îmbărbătare, a alinat suferințele și a dat curaj celor răniți mai grav de a suporta durerile³³.

Începând cu 1 aprilie 1944 a funcționat ca preot al Brigăzii 4 Artilerie, mare unitate cu care a plecat pe frontul din Moldova. *În tot acest timp, aproape zilnic, pe front, chiar în linia 1, prin predici bine chibzuite a căutat și reușit să susțină moralul trupei. În plus de aceste predici întocmite cu multă competență s-a ocupat îndeaproape de Cimitirul Eroilor de la Hăbășești, făcut pe întreaga divizie. Nu în ultimul rând cu vorbe blânde și mângâietoare a reușit să aline o parte din suferințele răniților*³⁴. Concluzia firească ce se impunea era că este un preot care își cunoaște în mod desăvârșit datoria de preot militar având un apreciabil ascendent moral asupra ostașilor. A fost întotdeauna la datorie și totdeauna punctual la serviciu³⁵.

Pe 2 septembrie 1944 a fost luat prizonier în localitatea Berești Bistrița, jud. Bacău, alături de generalul Chirnoagă, comandantul mării unități.

S-a întors în țară alături de Divizia „Horia, Cloșca și Crișan”, al cărui preot-șef a fost de la 1 septembrie 1945. Comandantul mării unități, generalul de corp de armată Lascăr Mihail aprecia că este foarte stăruitor și cu excepțională putere de muncă. *Caracter ferm și deschis. Foarte inteligent și cu o cultură generală foarte dezvoltată. Se impune tuturor prin pregătirea sa intelectuală. Educație desăvârșită. Leal, demn și integru. Pe tot timpul și-a îndeplinit serviciul său cu o deosebită conștiinciozitate și cu o largă înțelegere a condițiilor în care s-a format divizia*³⁶ și a scopului ce se urmărea. *Animat de largi idei religioase și democratice, preotul locotenent-colonel Chirea a desfășurat o mare activitate religioasă atât în lagăr, ușurând prin aceasta viața camarazilor săi, precum și în cadrul diviziei. Activitatea preotului militar s-a concretizat prin organizarea de coruri religioase minunate, a ținut conferințe atât în domeniul religios, cât și cu caracter social; a oficiat servicii divine la toate sărbătorile creștinești; a construit un frumos cimitir pentru ostașii din divizie decedați.*

Generalul Lascăr Mihail conchidea *prin întreaga sa activitate în cadrul diviziei [...] a constituit pentru mine și ostașii mei un f. bun îndrumător și ajutor de seamă. Pentru toate acestea îl caracterizez ca un preot militar excelent*³⁷.

Episcopul Armatei, generalul dr. Partenie Ciopron menținea în totul nota elogioasă a dlui comandant al Diviziei H.C.C. *Preotul locotenent-colonel Chirea este un cleric militar distins, cu o remarcabilă activitate pastorală. Meritele sale excepționale sunt în deosebi activitatea de pe front, dar mai ales munca și râvna sa apostolică printre ofițerii și ostașii din lagăre. Aici rolul său a fost covârșitor. A oficiat servicii divine,*

*a ținut cuvântări entuziaste, a tipărit o carte specială de rugăciuni, în care scop și-a vândut o parte din hrana sa pentru a procura hârtia necesară acestor cărți. Prezența sa permanentă în lagăre a ținut moralul ofițerilor și trupei la un nivel ridicat*³⁸.

La întoarcerea în țară a fost însărcinat cu conducerea Biroului de legătură de la ECP³⁹ unde desfășoară, de asemenea, o rodnică activitate pentru întărirea noului spirit în oștire, fiindu-mi de un real ajutor în această importantă operă. În concluzie este un cleric militar cu merite excepționale, pentru care l-am distins cu toate gradele și rangurile bisericești ce se pot acorda unui preot (brâu roșu, econom stavrofor, protopop etc.). *Socot că s-ar face un act de dreptate dându-i-se acestui distins preot militar și gradul în oștire ce i se cuvine și pe care îl merită cu prisosință*⁴⁰.

Gradul de locotenent-colonel i-a fost acordat „în mod excepțional” prin Ordinul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.⁴¹.

La 1 octombrie 1945 a fost transferat la Inspectoratul General de Armată pentru Educație (Ordinul Ministerului de Război nr. 91197/1945)⁴², fiind numit, de la 1 noiembrie același an, ca șef al Biroului Legături Cler.

În „Foiaia calificativă” întocmită la 31 octombrie 1946⁴³ se menționa activitatea desfășurată în noile condiții, de schimbare radicală a societății și Armatei Române.

În calitate de preot-șef al Inspectoratului E.C.P. a știut să dea instrucțiuni și directive precise, reușind să facă și să desăvârșească colaborarea dintre Clerul Militar și organele aparatului E.C.P. Toate acestea au contribuit ca preoțimea militară să se integreze în mod conștient în munca de democratizare a țării. A ținut conferințe foarte bine documentate atât în garnizoana București, cât și în garnizoanele din țară, cu ocazia inspecțiilor făcute unităților. Aceste conferințe, prin darul oratoric și căldura cu care au fost expuse, s-au bucurat de un răsunător succes în rândul auditorilor.

Activitatea de propagandă s-a extins, astfel încât prin stăruințele sale, Clerul Militar, în frunte cu Episcopul Armatei, a ținut în cadrul Orei Armatei, cuvântări la radio, Sfinția Sa inaugurând aceste conferințe editoriale, mult apreciate. De asemenea a contribuit cu documentate articole la ziarul „Glasul Armatei”.

Pentru activitatea excepțională desfășurată a fost numit șeful Serviciului Educației Religioase, în această calitate a îndeplinit conștiincios toate însărcinările date și condus cu competență educația religioasă a Armatei, știind să imprime linia justă în această latură⁴⁴.

Ultima consemnare din memoriul personal se numește „Notă de carnet pe timpul de la 1 noiembrie 1947 până la 15 februarie 1948”⁴⁵. Este consemnată funcția deținută în această perioadă, respectiv de șef al Biroului Cler în Direcția Educație.

Noua orientare politică se regăsește și în aprecierile la adresa activității preotului Petre Chirea, acestea devenind preponderent mulțumitoare. Acum el este doar suficient de pregătit din punct de vedere profesional, a condus biroul și munca ce-a avut mulțumitor, având o concepție destul de clară în lucrări. A fost mulțumitor de pregătit politicește și devotat regimului democratic popular. Se orientează mulțumitor și interpretează destul de just evenimentele politice interne și internaționale.

Dintre multele cuvântări ale preotului Petre Chirea am ales conferința ținută, în anul 1936, în fața recruților care

depuneau jurământul de credință regelui și de supunere față de legile și îndatoririle militare, pe care o redăm în integralitatea ei:

Conferința model: Despre jurământ⁴⁶

Astăzi, 7 iunie, bătrâna, însă glorioasa capitală a Moldovei a îmbrăcat iarăși haina de sărbătoare.

Astăzi toți recruții din această garnizoană care s-au învrednicit de cinstea de a fi ostași, cu sufletele pline de bucurie și de dragoste, depun jurământul de credință regelui și jurământul de supunere legilor și îndatoririlor militare, în toate ocaziile, atât în timp de pace, cât și în timp de război.

Fericită a fost făcută alegerea acestei zile pentru depunerea jurământului, de Comandamentul nostru, pentru că astăzi nu numai voi care veți jura veniți să aduceți asigurări de supunere și dragoste, Căpitanului Căpitanilor, Carol al II-lea, ci întreaga națiune română, întreg sufletul român se pregătește astăzi spre a duce mâine aceeași asigurare de dragoste, de devotament și de supunere.

În acest moment sfânt vouă care v-ați născut în timpul Regelui Carol I făuritorul coroanei de oțel, vouă care ați crescut sub oblăduirea viteazului Ferdinand I, întregitor de hotare și făuritorul României Mari și care ați venit ca prin jurământul vostru să faceți zid de apărare în jurul Măriei Sale, vă adresez cuvintele Domnului Nostru Iisus Hristos: „Unde sunt doi sau trei adunați în numele meu, acolo sunt și eu în mijlocul vostru”.

Sus aveți inimile dragi camarazi! Pentru că însuși Fiul lui Dumnezeu asistă azi la cel de-al doilea botez, când Țara vă botează ca mamă, iar Armata Română ca naș.

Pregătiți-vă cu bărbătească demnitate și cu creștinească evlavie sufletul vostru, ca pe steagul unității din care faceți parte, să depuneți jurământul de credință față de Rege, față de Țară și față de Tron.

Prin jurământ vă împodobiți sufletul vostru ostășesc pentru că de sfințenia și de trăinicia jurământului, prin care voi vă legați soarta voastră de soarta Regelui și de soarta Țării, de voinicescul vostru jurământ, depinde viitorul neamului românesc. De azi înainte nu vă mai aparțineți vouă, ci Regelui și Patriei.

Din osârdia cu care faceți acest jurământ, se clădește și se călește azi, oțelul celei mai teribile arme, în fața căruia dușmanul trufaș va amuți și care armă se numește sufletul vostru românesc.

Prin jurământ vă învredniciți de cinstea de a vă numi ostași ai Țării și ai Regelui și mai mult decât atât, vi se face onoarea de a năzui la titlul de erou.

Vă dați seama de marea cinste de care vă bucurați, însă trebuie să vă dați seama și de marea răspundere ce vi se încredințează, în aceste zile grele, când de pretutindeni suntem împresurați de dușmani.

Numai înțelegând însemnătatea jurământului veți putea

pune în lucrare toate puterile voastre sufletești și trupești pentru a fi în stare să apărați și să păstrați pământul nostru strămoșesc, aghesluit cu sângele atâtor eroi și a virtuților înflorite pe el, virtuți creștinești și cetățenești.

Prin jurământul ce veți depune se va încheia o legătură strânsă, o legătură sfântă, între voi, între Rege, între Patrie și între Drapelul pe care veți jura.

Prin respectarea, prin păstrarea jurământului, se va vedea la voi: credința în Dumnezeu părinților noștri, încrederea în Regele Țării și dragostea față de Neamul, de la care am moștenit: și sângele și sufletul și istoria.

Jurământul ostășesc se păstrează chiar cu jertfa vieții.

Istoria omenirii e plină de asemenea pilde, de asemenea exemple de păstrarea jurământului.

Garda lui Napoleon, Împăratul Franței, pe punctul când era să fie prinsă și nemaivând nicio scăpare, strigă: „Garda moare, dar nu se predă”.

Dar istoria poporului român, nu este împletită cu asemenea pilde de păstrarea jurământului?

Ce însemnează oare lăsarea pe câmpiile de luptă: la Olt, la Jiu, Mărășești, Oituz și Mărăști, a 800 000 de vieți, decât pilde vii, pilde strălucite pentru păstrarea jurământului față de patrie și tron!

Camarazi!

De felul cum veți păstra acest jurământ de credință și supunere, atârnă fericirea voastră aici pe pământ, de asemenea și dincolo de mormânt.

Pentru că un lucru trebuie să știți și e bine chiar să vă notați că toate se pot ierta, toate se pot dezlega, numai călcarea jurământului nu se iartă și nu se dezleagă niciodată.

Și acum convingiți de însemnătatea acestui act sfânt, după cum v-am explicat și în cuvântările pe care vi le-am ținut la unități, să zicem cu tot sufletul nostru și din toată inima noastră: „Blestemat fie-i mormântul, cui își calcă jurământul!”

Confesorul Garnizoanei Iași

Preot Chirea Petre

LIUTENANT-COLONEL PRIEST PETRE CHIREA – THE CONFESSOR OF TURNU MĂGURELE GARRISON

He graduated from Theology Faculty. Priest Petre Chirea joined the Romanian Army in 1935, having the rank of captain, being the confessor of Turnu Măgurele garrison. His commandants and the two Army's bishops, Ioan Stroia and Partenie Ciopron, were unanimous in appreciating his career in the most laudatory terms, a career that was dedicated both to military men and civil population.

Keywords: priest Petre Chirea, Turnu Măgurele, confessor, battle field, civil population

NOTE

- 1 Serviciul Istoric al Armatei.
- 2 Arhivele Militare Române (în continuare A.M.R.), Fond Memoriei Tineri, litera C, nr. crt. 4, f. 1.
- 3 *Ibidem*, f. 2.
- 4 *Ibidem*, f. 8.
- 5 *Ibidem*.
- 6 Pe larg vezi Marius-Cătălin Mitrea, *Episcopia Armatei Române – apostolat în slujba patriei*, în revista „Misiunea”, anul I, nr. 1/2014, pp. 54-60 și

Comandor (r) prof. dr. Aurel Pentelescu, Ionuț-Constantin Petcu, *Un ierarh uitat – episcopul militar dr. Ioan Stroia*, în revista „Misiunea”, anul I, nr. 1/2014, pp. 71-76.

- 7 Arhivele Militare Române, Fond Memoriei Tineri, litera C, nr. crt. 4, f. 8.
- 8 *Ibidem*, f. 2.
- 9 *Ibidem*, f. 9.
- 10 *Ibidem*.
- 11 Pe larg vezi Marius-Cătălin Mitrea, *Art. cit.*, pp. 54-60 și Colonel (r) prof.

- univ. dr. Gheorghe Nicolescu, *Un episcop pentru Armata Română. Generalul de brigadă dr. Partenie Ciopron*, în „Calendarul Tradițiilor Militare – 2013”, București, Editura Centrului Tehnic-Editorial al Armatei, 2012, pp. 30-40.
- 12 Arhivele Militare Române, Fond Memoriei Tineri, litera C, nr. crt. 4, f. 9.
13 *Ibidem*, f. 10.
14 *Ibidem*, f. 11.
15 *Ibidem*.
16 *Ibidem*.
17 *Ibidem*, f. 2.
18 *Ibidem*, f. 12.
19 *Ibidem*, f. 13.
20 *Ibidem*.
21 *Ibidem*.
22 *Ibidem*, f. 14.
23 *Ibidem*.
24 *Ibidem*.
25 *Ibidem*, f. 15.
26 A făcut stagiul pe front în perioada 1 septembrie 1941-28 decembrie 1942, ca preot al Diviziei 4 Infanterie. A fost evacuat în țară, îmbolnăvindu-se grav.
27 Arhivele Militare Române, Fond Memoriei Tineri, litera C, nr. crt. 4, ff. 15-16.
28 *Ibidem*, f. 2.
29 *Ibidem*, f. 17.
30 *Ibidem*.
31 *Ibidem*, f. 2.
32 *Ibidem*, f. 19.
33 *Ibidem*, f. 20.
34 *Ibidem*, f. 21.
35 *Ibidem*.
36 Divizia II Voluntari Români a fost înființată la 12 aprilie 1945 în baza aprobării Comandamentului Suprem al Armatei Roșii din 27 martie 1945, pe teritoriul Uniunii Sovietice, în Regiunea Balta, garnizoana Kotovsk, din militarii români aflați în lagărele de prizonieri aflate pe teritoriul acestui stat și care și-au dat adeziunea necondiționată la lupta împotriva fascismului, pentru democratizarea țării și a Armatei Române. Organizatorii au fost generalul de corp de armată Lascăr Mihail și generalul Dumitru Romulus. La trecerea Prutului, prin Ordinul de Zi nr. 71 bis, unitatea a primit numele de Divizia II de Voluntari Români „Horia, Cloșca și Crișan”. A fost integrată în organica Armatei Române în baza Înaltului Decret nr. 2625 din 15 august 1945.
37 Arhivele Militare Române, Fond Memoriei Tineri, litera C, nr. crt. 4, f. 22.
38 *Ibidem*.
39 Educație Cultură și Propagandă – n.n.
40 Arhivele Militare Române, Fond Memoriei Tineri, litera C, nr. crt. 4, ff. 22-23.
41 *Ibidem*, f. 23.
42 *Ibidem*, f. 2.
43 *Ibidem*, ff. 24-25.
44 *Ibidem*, f. 26.
45 *Ibidem*, f. 27.
46 Idem, Fond microfilme, rola F.II. 4.1563, cd. 111-112.